

ת"פ 18521/01/15 - מדינת ישראל נגד קינגסלי מאמיו אוקורו

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 18521-01-15 מדינת ישראל נ' אוקורו
בפני כבוד השופט ד"ר שאול אבינור

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד ורד ליכטר-סול

המאשימה

נגד

קינגסלי מאמיו אוקורו
ע"י ב"כ עו"ד דן באומן

הנאשם

הכרעת דין

א. רקע כללי וגדר המחלוקת בין הצדדים:

1. בתקופה הרלוואנטית לכתב האישום התגורר הנאשם (יליד 1980) בדירה שכורה ברחוב הקונגרס בתל-אביב, יחד עם מר ג'וזף ציבזי נוואצ'קו (להלן - המתלונן או ג'וזף), מר אדי אדמונד (להלן - אדמונד) ומר ישראל ג'ייקוב אקדי (להלן - פרשס). ארבעת ה"ה הנ"ל הינם נתינים זרים, מהרפובליקה הפדרלית של ניגריה (להלן - ניגריה). בדירה התגורר גם שותף נוסף, בשם ויקטור (או ויטו), שכנראה שוהה שלא כחוק בישראל.
2. מר שמואל גירון, הבעלים של הדירה, ביקש מהמתלונן להיות אחראי על איסוף דמי השכירות מכל הדיירים, ועל רקע זה נוצר סכסוך בין הנאשם לבין המתלונן. על רקע סכסוך זה תקף הנאשם את המתלונן, כך על פי הטענה בכתב האישום, פעמיים: פעם אחת בחודש אוגוסט 2014 ופעם שנייה ונוספת בחודש ינואר 2015. התקיפה בחודש ינואר היתה חמורה במיוחד. הנאשם היכה במתלונן בראשו עם פטיש. המתלונן נפצע, נדרש לטיפול רפואי בבית חולים ואף לתפירת החבלה שנגרמה בראשו. אז נעצר הנאשם.
3. כתב האישום אוחר שלושה אישומים, שעובדותיהם הן כלהלן:

אישום 1

1. בתאריך 27.08.14, בשעה 03:15 או בסמוך לכך... בעת שחזר המתלונן לדירה מעבודתו ועל רקע הסכסוך, תקף הנאשם את המתלונן בכך שהכה בו מספר פעמים באמצעות מוט ברזל במרפק, בבטן ובכף היד.

2. כתוצאה מהתקיפה המתוארת לעיל נזקק המתלון לטיפול רפואי בחדר מיון ונגרמה לו חבלה חמורה בדמות שבר פטלרי שטחי עם פרגמנטציה בברך, שבגינו נזקק לגבס. כמו כן סבל המתלון ממכאובים בכל חלקי גופו, מנפוחות באצבע וחתכים בבית החזה.

3. בתאריך 27.8.14, בשעה 06:20 או בסמוך לכך, בפינת רחובות הקונגרס וצ'לנוב בתל-אביב, הבחינו השוטרים דורון רוטמן ואלון רחמנוב בנאשם והודיעו לו שהוא עצור בגין התקיפה המפורטת לעיל. הנאשם... נמלט מהשוטרים בריצה. בהמשך נתפס הנאשם על ידי השוטרים לאחר המרדף.

אישום 2

1. בתאריך 5.8.14, בשעה 18:19 או בסמוך לכך, התקשר הנאשם לישראל (פרש - ש.א.) ואיים עליו שלא כדין בפגיעה בגופו ובמשפחתו בכך שאמר לו שיילחם בו ויהרוג את אבא שלו וזאת בכוונה להפחידו או להקניטו.

אישום 3

1. בתאריך 3.1.15, בשעה 08:30 או בסמוך לכך, הגיע הבעלים לדירה לגבות את שכר הדירה מהדיירים. המתלון אסף את שכר הדירה מהדיירים, למעט מהנאשם שלא היה בידו לשלם את כל חלקו. לאחר חילופי דברים בין הבעלים, הנאשם והמתלון על רקע הסכסוך עזב הבעלים את הדירה.

2. מיד לאחר מכן, איים הנאשם על המתלון שלא כדין בפגיעה בגופו בכך שאמר לו שיהרוג אותו וילך לכלא לעשר שנים ושם יתעסק איתו הפעם לא ישרוד כמו שהתעסק איתו בפעם הקודמת וזאת בכוונה להפחידו.

3. המתלון פנה למלקחת כדי לצחצח שיניים, בעוד הנאשם הגיע עם דלי לכבס את בגדיו ודרש מהמתלון לצאת מהחדר.

4. משסרב, זרק הנאשם את הדלי על הרצפה, נכנס לחדרו וחזר עם פטיש, ובעוד המתלון צחצח שיניו תקף הנאשם את המתלון בכך שהכה באמצעות הפטיש בראשו (להלן: "הפטיש הראשון").

5. המתלון נפל לרצפה כשהנאשם מעליו מנסה להמשיך להכותו באמצעות הפטיש. תוך שהמתלון אוחז בפטיש וקורא לעזרה הוציא הנאשם ממכנסיו פטיש נוסף (להלן: "הפטיש השני") ותקף את המתלון בכך שהכה עם הפטיש השני במצחו. במהלך התקיפה החטיא הנאשם את המתלון ופצע את עצמו ברגל.

6. ישראל ואדי (פרש ואדמונד - ש.א.) צעקו לעבר הנאשם שיחדל והזעיקו משטרה, כאשר ישראל ניסה להוציא את הפטיש השני מידיו של הנאשם ללא הצלחה. בשלב זה נכנס הנאשם לחדרו ביחד עם הפטיש השני, מותיר את הפטיש הראשון בחדר האמבטיה.

7. בטרם הגיעו השוטרים למקום איים הנאשם על המתלון שלא כדין בפגיעה בגופו בכך שאמר לו שהפעם הבאה תהיה נוראית יותר והוא ישלים את המשימה

וזאת בכוונה להפחידו.

8. כתוצאה מהתקיפה המתוארת לעיל נזקק המתלון לפינוי רפואי וטיפול בחדר מיון ונגרמה לו חבלה חמורה בדמות חתך 5 ס"מ במצח, בגינו נזקק המתלון לתפירה בניילון.

4. על רקע עובדות נטענות אלה הואשם הנאשם, באישום 1, בעבירות של חבלה ופציעה בנסיבות מחמירות, לפי הוראות סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין), ובריחה ממשמורת חוקית, לפי הוראות סעיף 257(1) לחוק העונשין; באישום 2, בעבירה של איומים לפי הוראות סעיף 192 לחוק העונשין; ובאישום 3 בעבירות של חבלה ופציעה בנסיבות מחמירות, לפי הוראות סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין, ואיומים, לפי הוראות סעיף 192 לחוק העונשין.

5. הנאשם כפר במיוחס לו. יחד עם זאת - בהתייחס לאישום 1 ולאישום 3 - הודה הנאשם בעצם קרות האירועים, תוך טענה שבשניהם דובר בקטטות אשר במהלכן הוא נאלץ לתקוף את המתלון לצרכי הגנה עצמית. באישום 1, כך לגרסת הנאשם, הוא הותקף על ידי המתלון. עקב כך, הוא אחז במקל שמצא במקום ועמו התגונן. הנאשם המשיך וכפר באישום 1 בבריחה מהשוטרים. לדבריו, היה על השוטרים לערוך בירור, ולא ישר לבקש לעצור אותו, ועל כן התנהגות השוטרים היתה בלתי סבירה.

6. באישום 3 מסר הנאשם גרסה הדומה לגרסתו באישום 1. לדבריו, הנאשם, המתלון הוא שתקף אותו עם הפטיש. השניים החלו להתקוטט ונפלו על הרצפה, והפטיש נפל בצד. או אז אחז המתלון בחוזקה באיבר מינו של הנאשם, ולפיכך:

...אז לקחתי את הפטיש והכיתי אותו. לא היה לי שום פטיש משלי, זה היה הפטיש שלו. ליוסף ירד דם מהראש, גם לי ירד דם מהרגל שלי. בגלל שהוא אחז באיבר מיני נאלצתי להכות אותו בחזרה, אלה החיים שלי (ר' בפרוטוקול, עמ' 10 שורה 13 ואילך. ההדגשה הוספה).

7. עוד יצוינו, להשלמת התמונה, שני אלה:

ראשית, הנאשם חזר והעלה טענה לקנוניה נגדו. לפי טענתו, שלושת עדי התביעה - דהיינו: המתלון, אדמונד ופרשס - הינם יוצאי קבוצה אתנית אחת, הקרויה "איבו" (או "איגבו"), ואילו הנאשם הינו מקבוצה אתנית אחרת. לשיטת הנאשם, שלושת העדים חברו יחדיו בקנוניה על מנת לסלקו מהדירה בתואנות שווא, בין השאר על רקע הבעיות שעשה הנאשם בתשלום דמי השכירות (ר' גם בסיכומי ב"כ הנאשם בפרוטוקול, עמ' 45 שורה 24 ואילך).

עם זאת, יש להעיר כבר עתה כי המתלון לא אישר טענות אלה של הנאשם. לדבריו, הנאשם אמנם מגיע ממדינה אחרת (בניגריה), ממדינתו של המתלון, אך כך גם אדמונד ופרשס. בנוסף, גם במדינה ממנה מגיע הנאשם (מדינת דלתא) ישנם תושבים מקבוצת ה"איבו", והנאשם עצמו אף דובר את שפת ה"איבו" (ר' בפרוטוקול, עמ' 18 שורה 6 ואילך). המתלון ציין עוד, כי במדינות מהן מגיעים הצדדים רוב התושבים הם נוצרים (ולא מוסלמים), ומההודעות שהוגשו לפני עולה שגם המתלון וגם הנאשם הם נוצרים.

שנית, שליטת כל העדים (המתלון, אדמונד, פרשס והנאשם) בשפה העברית היתה מוגבלת למדי. לפיכך העדויות נשמעו לפניי באמצעות מתורגמן, בשפה האנגלית, השפה הרשמית בניגריה.

עיקר פרשת התביעה:

ב.

8. מטעם המאשימה העידו כאמור המתלון, אדמונד ופרשס. כמו כן הוגשו מספר ראיות בהסכמה. בטרם התייחסות לעדויות העדים הנ"ל, מן הראוי להביא את האמור בדוחות השוטרים שהגיעו לזירות העבירה וערכו את הדוחות בזמן אמת.

9. באירוע מושא אישום 1 (ביום 27.8.14) הוזעקו למקום מספר שוטרים. השוטר סיזאר חנא פגש במתלון - המודיע באותו האירוע - ומצא אותו בוכה כשעל ידו השמאלית ובחזה סימני אלימות. השוטר חנא חיפש את הנאשם, יחד עם המתלון, אך הנאשם ברח מהמקום (ר' בדו"ח הפעולה שערך השוטר חנא, ת/13).

10. בהמשך הדברים סייעו בחיפושים אחר הנאשם גם השוטרים אלון רחמנוב ודורון רוטמן. השוטר רחמנוב תיאר את התפתחות האירוע כלהלן:

בהמשך לאירוע הנ"ל נסעתי ביחד עם השוטר דורון רוטמן וסיזאר חנא ביחד וביחד עם המתלון... כשהיינו במרחב יפתח הבחנתי שהמתלון צולע ברגלו ימין וכשנכנסתי עימנו לניידת הבחנתי שהוא מתקשה להיכנס לניידת, הנ"ל מסר שהחשוד אשר תקף אותו נמצא בבית והוא כל רגע צריך ללכת לעבודה. כשהגעתי לצומת הרחובות צלנוב פינת הקונגרס המתלון הצביע לי על החשוד אשר תקף אותו, הלובש חולצה כחולה פסים ומכנס ג'ינס ותיק צד. ירדתי מהניידת ביחד עם השוטר דורון ניגשתי לחשוד והודעתי לו שהוא עצור. החשוד התחיל להתרחק ממני ואמר באנגלית מה אתם רוצים ממני כשאני מנסה לתפוס אותו החשוד התחיל בריצה. צעקתי לעבר החשוד שהוא עצור (באנגלית), החשוד התחיל בריצה על רחוב צלנוב דרומה פנה ימינה לרחוב שיבת ציון ופנה ימינה על רחוב חזנוביץ ופנה שוב שמאלה על רחוב סלמה. כשאני מצמצם בריצה אל העצור תפסתי בחולצתו מאחורה, הנ"ל הסתובב אליי והתחיל להתנגד בזה שהוא מנסה להזיז את הידיים שלי מעליו. נצמדתי אל החשוד והדפתי אותו לעבר הספסל שהיה ברחוב כשאני עליו. סובבתי את החשוד וכשאני תופס את ידו הימנית ומסובב אותה לאחור. הוצאתי את האזיקים ואזקתי את החשוד בידו הימנית ודורון הצמיד את ידו השמאלית עד לסיום האזיקה. פרטי העצור (הנאשם - ש.א.)... (ר' בדו"ח הפעולה ת/15. ההדגשות הוספו).

11. השוטר רוטמן תיאר את האירוע באופן דומה, וציין כי הנאשם אמר "לא עשיתי כלום" וכן "לא גנבתי, לא גנבתי". אף השוטר רוטמן תיאר, בדו"ח הפעולה שערך, את הפגיעות שנגרמו למתלון וכן את העובדה שהמתלון הצביע על הנאשם כמי שתקף אותו (ר' בדו"ח הפעולה ת/14).

12. באירוע מושא אישום 3 (ביום 3.1.15) הוזעקו למקום השוטרים יניב דוד הראל ומיכאל ליסיקוב. השוטר הראל תיאר את פרטי האירוע כלהלן:

הגעתי למקום האירוע ביחד עם שותפי לסיור מיכאל במקום פגשתי באדם... (פרשס - ש.א.) אשר הוביל אותי ואת שותפי לבניין מגורים וטען בפני כשהוא היסטרי ונסער כי יש אדם שרוצה להרוג מישהו אצלו בדירה, יש לציין שהבחנתי כי בחדר המדרגות בין הקומה הראשונה לשנייה היו כתמים על הרצפה ועל המדרגות בצבע דם. בהגיענו לדירה הממוקמת בקומה השנייה דירה מס' 9 מצד ימין, דלת הדירה הייתה פתוחה ובכניסה מצד שמאל ישב אדם... (המתלון - ש.א.) על כיסא ממתכת לבוש בחרמונית ירוקה צהלית כשהוא מדמם מראשו באזור מצח בסמוך לעין

ימין, חשוב לציין כי רצפת הדירה הייתה מגואלת בכתמים בצבע דם, בסמוך עליו עמד אדם...
(אדמונד - ש.א.) אשר טען בפני בשפה האנגלית "he hit him he hit him", והצביע לכיוון הפרוזדור. ניגשתי לכיוון הפרוזדור עברתי על פני הדלת הראשונה בה נכחה אישה בשם לוי שרית... באותו רגע יצא אדם... (הנאשם - ש.א.) מחדר המקלחת כשהוא מדמם מרגלו השמאלית בין כף הרגל לברך במרכז כשהוא נסער, כששאלתי אותו מה קרה ניגש לחדר המקלחת כשאני צמוד אליו מאחור והושיט את ידו הימנית לכיוון הרצפה שם היה מונח פטיש בעל ידית פלסטיק ירוקה (נראה כצינור השקיה), באותו רגע צעקתי לעבר החשוד STOP, הרחקתי את החשוד לאחור לבשתי זוג כפפות חדשות אשר היו עמי ותפסתי את הפטיש... (ר' בדו"ח הפעולה ת/16. ההדגשות הוספו).

13. השוטר ליסיקוב מסר תיאור דומה (ר' בדו"ח הפעולה שערך, ת/17). כמו כן, הזירה צולמה על ידי מז"פ (ר' לוח הצילומים ת/18). בצילומים אלה ניתן לראות, בין השאר, את כתמי הדם הרבים, הן בפתח הדירה והן בחדר הרחצה. כמו כן צולמו המוצגים שנתפסו, לרבות הפטיש בעל הידית הירוקה (ר' לוח הצילומים ת/19).

14. כאמור, המתלונן העיד לפניי. המתלונן הציג עצמו כבן 62 שנים, המתגורר בדירה ועובד לפרנסתו במסעדות (ר' בפרוטוקול, עמ' 13 שורה 5). המתלונן סיפר כי האירוע באישום 1 החל על רקע הערה אותה הוא העיר לחברתו של הנאשם, אשר לפי מה שנאמר למתלונן לקחה חלב השייך לו. או אז:

...הוא (הנאשם - ש.א.) התחיל לכעוס עליי, להתרגז. הוא אמר לי - אתה מאשים את החברה שלי שהיא ישראלית ואתה תגרום לזה שאני אגורש מהארץ. באמת שתקתי ואנשים סביבי אמרו לי לשמור על השקט ולא להתעסק איתו...

אני הלכתי להליכה, חזרתי בערך ב-3 בלילה, חזרתי הביתה עם מזון שלקחתי מהמסעדה, החזקתי אותו בחיקי, (צמוד לחזה), והייתי חייב לישון. חזרתי הביתה בביטחון ולא ידעתי שמשו צפוי וכשנכנסתי לא ידעתי שהנאשם מתחבא מאחורי הפרחים. הוא בא משם והוא החזיק מוט ברזל בידו. ואז הוא רצה להכות אותי עם המוט בראשי, ואני הצלחתי להסיט את ראשי אז הוא פגע בחזה שלי. כל מה שהיה לי בידיים, המזון, נפל על הרצפה והיה לי דם על החזה. הייתי מבולבל ולא הבנתי מי הכה אותי, חשבתי אולי שזה אנשים שמעשנים (נרקומנים), הרוסים שמסתובבים שם. וכאשר התכופפתי הוא הכה אותי ברגל שנית, ונפלתי לאדמה והוא ברח. רק כששכבתי על האדמה וראיתי אותו בורח הבחנתי שזה הנאשם ואמרתי לו "אתה הרבצת לי ועכשיו אתה בורח". התקשרתי מיד למשטרה. כשהמשטרה הגיעה הם לא הצליחו לתפוס אותו ולקחו אותי לתחנת המשטרה, ולפנות בוקר הם אמרו שהם יאתרו את הנאשם לפני שייקחו אותי לבית החולים והם שאלו אותי איפה הוא גר ואמרתי להם שאנחנו גרים באותה הדירה, הייתי בתחנת המשטרה ובסביבות 5 וחצי בבוקר אחד מהדיירים התקשר אליי ואמר לי שהנאשם חזר לדירה ואז ירדנו עם השוטרים במטרה לעצור אותו בבית, בדרך לדירה התקשרו אליי שהוא כבר לא נמצא שם ושהוא עזב את הדירה, אמרתי לשוטרים והשוטרים אמרו לי - "אין בעיה, אנחנו נגיע לכיוון", ובדרך פגשנו אותו, הצבעתי על הנאשם ואמרתי שזה הוא והשוטרים עצרו את הניידת וקראו לו. שהמשטרה קראה לו הוא סרב להתקרב לניידת, והתחיל לברוח. הם עצרו את המכונית ויצאו למרדף רגלי... (ר' בפרוטוקול, עמ' 13 שורה 19 ואילך. ההדגשות הוספו).

15. באשר לאירוע באישום 3 העיד המתלון כלהלן:

באותו היום בעל הדירה הגיע כדי לאסוף את הכסף שמגיע לו, אני אחראי על איסוף הכסף והגשתי לבעל הבית. כשהוא הגיע הוא הגיע ישר לחדר שלי, שילמתי לו את הכסף, הנאשם סירב לשלם לו. לכן שלחתי מישהו לנאשם שיאסוף ממנו את הכסף בגלל מה שקרה לנו בעבר, אנחנו לא מדברים בינינו. והוא אמר לאותו אדם ששלחתי לו שהוא לא ייתן את הכסף כי אני לא בעל הבית שלו. הוא יחכה לבעל הבית וכשבעל הבית יגיע הוא ייתן לו כסף...

בעל הבית אמר לא, שהוא מכיר רק אותי כך שאני אשלים את הכסף ושהנאשם יחזיר לי כשיהיה לו כסף. שהנאשם שמע את מה שבעל הבית אמר הוא הגיע לחדר שלי ואמר לבעל הבית שהוא רוצה לשלם עוד שבועיים ובעל הבית לא הסכים. הוא אמר תשלם לג'וזף, כלומר לי, אני לא רוצה לקבל את הכסף ממך...

אז שבעל הבית הלך כולם אמרו לנאשם שינסה לארגן את הכסף ולשלם כי זה לא טוב כי בעל הבית יגרש את כולנו מהדירה. הוא אמר שהוא יחפש אותי בגלל שאני אמרתי שאני בעל הבית אבל לא רציתי לדבר איתו ולא רציתי להסתבך במילה. הלכתי לחדר האמבטיה כדי לצחצח שיניים כי כשבעל הבית בא הוא העיר אותי משינה, זה היה חודש ינואר, לבשתי חלוק. לקחתי את מברשת השיניים שלי, וראיתי את הנאשם רוחץ את בגדיו באמבטיה, אז הלכתי בחזרה לחדר שלי. חייתי מספר דקות שהוא יסיים. כשראיתי שהוא יצא ונכנס לחדרו, חשבתי שהוא סיים. יש לנו בחדר האמבטיה מקום למקלחת ומקום לכביסות בגדים. הלכתי לכיור, הוא לא היה שם, צחצחתי שיניים, הוא היה עם חברה שלו בחדרו, הוא יצא מחדרו וביקש ממנו לצאת החוצה, כי הוא מכבס. לא אמרתי כלום, והוא חזר לחדרו. אני המשכתי לצחצח את השיניים במהירות כדי שאוכל לצאת, אחרי דקה פחות או יותר הוא חזר, ותוך כדי שאני מרים את ראשי ראיתי את הנאשם מול ראשי עם פטיש. הוא הכה אותי בפטיש בראשי (אני מדגים), במצח, בצד ימין, ואני אחזתי בפטיש למעלה (מניף יד) כדי להגן על עצמי, הדם נזל לתוך עיני ובשלב זה לא ידעתי שזה דם בכלל, חשבתי שזה מים, ואז הראש שלי הסתובב וצנחתי לרצפה. (העד בוכה), כשנפלתי אחזתי בפטיש וצעקתי לאדמונד שיבוא לעזור לי, ואז הגיעו שניים, ניסו לשלוף את הפטיש מהידיים של הנאשם, הם הצליחו לשלוף את הפטיש והוא רץ וחזר עם פטיש נוסף. כשהוא רצה להכות אותי עם הפטיש הנוסף הפטיש נשטט מידו וחבט ברגליו...

ואז פרשס הרים אותי מהרצפה, הלכתי לחדרי ורציתי לקחת את הטלפון שהיה בחדר, כשהתכופתי לקחת את הטלפון שהיה על המיטה הדם שלי נזל וכיסה את כל החדר, אפילו לא יכולתי להתקשר למשטרה ונתתי את הטל' לפרשס שיתקשר למשטרה עבורי (ר' בפרוטוקול, עמ' 15 שורה 3 ואילך. ההדגשות הוספו).

16. במסגרת עדות המתלון הוגשו תמונות החבלות שנגרמו לו, כמו גם התעודות הרפואיות המתארות אותן, כלהלן: לגבי אישום 1 תמונות החבלות (ת/1) והתעודות הרפואיות (ת/2); לגבי אישום 3 תמונות החבלות (ת/3) והתעודות הרפואיות (ת/4).

17. המתלון נחקר בחקירה נגדית נמרצת אך עמד על גרסתו. ב"כ הנאשם הטיח במתלון, בין השאר, כי האירוע באישום 1 החל בכך שהוא (המתלון) זרק חלק מבלוק על הנאשם. ואולם, המתלון הכחיש טענה זו מכל וכל. לדבריו באותו המועד הוא חזר לדירה עם מצרכי מזון, היה מאוד עייף ומיהר,

שכן רצה להיכנס למיטה ולישון (ר' בפרוטוקול, עמ' 19 שורה 9 ואילך).

18. באשר לאירוע באישום 3 נחקר המתלונן על פרטי הפרטים של שני הפטישים המעורבים, ומה בדיוק עשו אדמונד ופרשס. זאת, גם בהתייחס לגרסאות שאדמונד ופרשס מסרו בהודעותיהם במשטרה וגם בהתייחס לדברים שמסר המתלונן עצמו לחוקר משטרה שהתקשר אליו (ר' במזכר נ/2). המתלונן הבהיר בעדותו כי לא יכול היה לראות ממש את כל שקרה, שכן נפגע בראשו (ר' בפרוטוקול, עמ' 19 שורה 29), והוסיף וציין כי לא יגיד דברים שאינו בטוח לגביהם (שם, עמ' 20 שורה 9). המתלונן אישר כי לא נפגע מהפטיש השני (שם, שורה 18) וכי אינו יודע מהיכן הגיע הפטיש השני שכן באותו זמן שכב על הרצפה (שם, עמ' 21 שורה 17).

19. עוד נחקר המתלונן אודות טענת הנאשם כי באישום 3 פעל הנאשם מתוך הגנה עצמית, בעקבות כך שהמתלונן אחז בחוזקה באיבר מינו, והשיב כלהלן:

ש. אני אומר לך שאתה אחזת בעוצמה, משכת בצורה כוחנית באיבר המין של הנאשם באופן כזה שהוא לא יכול היה אפילו לעזוב את המקום כי אתה אחזת בו.

ת. לא נאבקנו בצורה הזו כי אם היינו נאבקים בצורה הזו אולי הייתה לי אפשרות להגן על עצמי, אבל הדבר היחיד שיכולתי לעשות זה לאחוז בפטיש כדי למנוע ממנו להכות.

ש. אני אומר לך שהנאשם הכה אותך בראשך פעם אחת בלבד כדי להגן על עצמו.
ת. לא (ר' בפרוטוקול, עמ' 23 שורה 8 ואילך. ההדגשות הוספו).

20. פרשס התייחס, במסגרת עדותו הראשית, לשלושת האישומים שבכתב האישום. בעיקרי הדברים הוא מסר כלהלן:

...הנאשם צעק על ג'וזף (באירוע באישום 3 - ש.א.) ואמר לו שהוא יטפל בו כמו שהוא טיפל בו בפעם האחרת (באירוע באישום 1 - ש.א.), הוא אמר לו טיפלתי בך כבר בפעם ההיא ששברתי לך את הרגל והמשטרה לא עשתה כלום. הוא אמר שהוא יספר למשטרה את אותו הסיפור ששניהם רבו. אז ג'וזף אמר לו אני לא באתי לפה בשביל לריב איתך, הנאשם עזב את הכביסה מיד, נכנס לחדר שלו, בלי להגיד מה הוא הולך לעשות, ומה שקרה זה ששמעתי את ג'וזף צועק. תעזרו לי, בבקשה, תעזרו לי, הנאשם רוצה להרוג אותי ומתי שאני הגעתי לחדר האמבטיה ראיתי את הנאשם מעל ג'וזף עם פטיש, הם נלחמו על הפטיש וג'וזף צעק תעזרו לי תעזרו לי הוא הולך להרוג אותי, והיה לו הרבה דם על הגוף שלו, במזל הצלחתי לחלץ את הפטיש ממנו...

היה תיעוד בטלפון שלי, הייתה הקלטה, זה לא היה רלוונטי לאותו האירוע אלא נכון לאירוע שבו הוא כמעט רב איתי (האירוע באישום 2 - ש.א.), כל פעם שאני עשיתי משהו בדירה, אנחנו גרים בדירה של שלושה חדרי שינה, אנחנו חולקים את אותו המקרר, וכל פעם שמשו נעלם מהמקרר הוא ניסה להאשים אותי... באותו היום גורלי הקלטתי את זה... ובאותו היום הוא נכנס בחזרה לחדר ויצא עם בקבוק, כך שאם אני אעשה משהו הוא ישבור לי את הראש. ברחתי על נפשי, לתוך חדרי. הוא שבר את הבקבוק על הרצפה והוא אמר שהוא ירוג אותי

אם אני אצא מהבית.

זה לא הבעיה היחידה שהייתה לנו בדירה, במקרים רבים אם היה קורה משהו הוא היה שובר בקבוקים או שולף פטיש. באותו היום שהוא תקף את ג'וזף ושביר לו את הרגל (באירוע באישום 1 - ש.א.), אני חייב להגיד שלא הייתי שם אבל הייתי מחוץ למתחם, ראיתי שלנאשם היה תיק... ולא ראיתי את העימות הפיזי (ר' בפרוטוקול, עמ' 24 שורה 22 ואילך. ההדגשות הוספו).

21. באמצעות פרשם הוגשה הקלטת השיחה בינו לבין הנאשם, מושא אישום 2 (ר' הדיסק ת/5. פרשם הוא שהקליט את השיחה). כמו כן הוגש תמליל השיחה באנגלית (ר' ת/6). כעולה מתמליל השיחה, הנאשם חזר ואיים על פרשם, לרבות בהריגתו של אביו, כאמור בעובדות אישום 2 (ר' בתמליל ת/6, בעמ' השני, בו נאמר (באנגלית) "אביך ימות, אנחנו נהרוג אותו").

22. בחקירתו הנגדית נשאל פרשם אם ראה את הנאשם מכה את המתלונן, באירוע באישום 3, והסביר כדלקמן:

ש. אם אני מבין ממך נכון, אתה ראית בעיניים שלך את הנאשם מכה את ג'וזף עם הפטיש בראש שלו?

ת. אני ראיתי את הנאשם שהוא החזיק את הפטיש, שהוא נכנס אל חדר האמבטיה, הדבר הבא שראיתי זה את הנאשם מעל ג'וזף, והגוף של ג'וזף היה מלא בדם, שמעתי את ג'וזף קורא לעזרה.

ש. אז הסקת מתוך המצב שהנאשם תקף את ג'וזף?

ת. אני ראיתי את הפטיש, אבל לא ראיתי את המכה, אני ראיתי שג'וזף מוטל על הרצפה, מכוסה בדם, את הפטיש בידיים של הנאשם ואת ג'וזף אוחז בפטיש... (ר' בפרוטוקול, עמ' 27 שורה 4 ואילך).

23. במסגרת חקירתו הנגדית עומת פרשם עם גרסת הנאשם לגבי האירוע באישום 3, שלפיה הוא פגע במתלונן משום שהלה החזיק באיבר מינו. בנקודה זו לא היתה תשובתו של פרשם ברורה לחלוטין. בתחילה אמר פרשם שהנאשם אמנם נהג כך והיתה לו הזכות המלאה לעשות כל שביכולתו כדי להגן על עצמו (ר' בפרוטוקול, עמ' 27 שורה 19). עם זאת, בהמשך הדברים, בחקירה חוזרת, הבהיר פרשם כי לא ראה את המתלונן אוחז באיבר מינו של הנאשם, אלא שמע שהנאשם צועק זאת מבלי שיכול היה לראות את הדבר (שם, שורה 31).

24. גם אדמונד נשאל על האירוע באישום 3 ומסר בחקירתו הראשית, בעיקרי הדברים, כלהלן:

...לאחר מספר דקות, המגורים שלי היו סמוכים לחדר האמבטיה, שמעתי קולות, קול של איזשהו אובייקט שזז, לא קול אנושי. יצאתי החוצה מחדרי במהירות, ראיתי את הנאשם על יוסף, יוסף שכב על גבו, והנאשם ישב על יוסף, ושניהם היו עסוקים במשיכה של פטיש. הנאשם אחז בפטיש בשתי ידיו ויוסף שם את שתי ידיו על הפטיש גם הוא, יוסף צעק, הוא אמר - אתה הכית אותי בפטיש, אתה רוצה להרוג אותי, אתה רוצה להרוג אותי...

...האדם הראשון שנכנס לשם היה ויקטור. ויקטור ראה את המצב, מה קורה, הוא אדם ניטראלי ואין לו אשרת שהייה בישראל, הוא צפה בעניין במרחק. אמרתי לוויקטור להפריד ביניהם אבל הוא פחד בגלל שאין לו אשרה, אני צעקתי וקראתי לפרשם... והוא זה שאכן הניח

את ידו על הפטיש. מתי שהוא שם את ידו על הפטיש, גם ידו של הנאשם הייתה על הפטיש, וגם ידו של יוסף הייתה על הפטיש. פרשט אמר לכולם לשחרר את הפטיש כי הוא מחזיק אותו עכשיו - יוסף שחרר את הפטיש, אף אחד לא ירביץ לך, לנאשם הוא אמר - תשחרר את הפטיש, כולכם לשחרר את הפטיש אליי. הנאשם ויוסף לא הסכימו, ורק כשיוסף התרומם הוא שחרר את הפטיש לידי של פרשט, אבל הנאשם לא עזב את הפטיש. הם משכו ומשכו במשך מספר דקות, בסופו של דבר אחרי משיכה של מספר דקות יוסף השתחרר מהמצב אז פרשט שחרר והנאשם לקח את הפטיש. מתי שהמשטרה באה אני אמרתי זה לא הצבע של הפטיש שראיתי שהם משכו מקודם... (ר' בפרוטוקול, עמ' 28 שורה 22 ואילך).

25. בחקירתו הנגדית הכחיש אדמונד כי הוא לקח את הפטיש מהנאשם. לדבריו, לאחר האירוע לקח הנאשם את הפטיש לחדרו ולאחר מכן נתן למשטרה פטיש אחר (ר' בפרוטוקול, עמ' 29 שורה 23 ואילך; עמ' 30 שורה 29 ואילך). אדמונד הדגיש כי ממילא יש לו בעיות עם הנאשם, ובנוסף הוא סובל מבעיה רפואית במותניים, ולכן לא היתה לו כל סיבה ליטול את הפטיש.

26. כאמור, הוגשו גם מספר מוצגים בהסכמה. לעיל כבר אוזכרו דוחות הפעולה של השוטרים, וכמו כן הוגשו דוחות העימותים שנערכו בין הנאשם לבין המתלונן בקשר לאישום 1 (ת/11) ובקשר לאישום 3 (ת/12). יוער, כי בעימות זה התייחסו השניים גם לאירוע באישום 1. בעימותים אלה התבצר כל אחד מהם בעמדתו ובגרסתו. יחד עם זאת יש לציין, כי בהקשר לטענת הנאשם שלפיה המתלונן שיקר בעניין האירוע באישום 1, אמר המתלונן כלהלן:

הוא אומר שאני משקר, ומה שעושה פה את ההבדל זה שאחרי שהתקשרתי למשטרה הוא ברח, ואם הוא ידע שאני זה שתקפתי אותו ראשון למה הוא לא חיכה למשטרה וברח. ומי שהרים אותי מהרצפה זה היה המשטרה. ומי שהתקשר אלי ואמר שקינגסלי חזר הביתה זה היה אדמונד (ר' ת/12, שורה 25 ואילך).

27. עוד הוגשו ארבעת ההודעות שנגבו מהנאשם (ת/7, ת/8, ת/9 ות/10). מבין הודעות אלה ראוי לציין דברים שנאמרו בהודעות ת/7, ת/8 ות/10, כפי שיובאו להלן. ההודעה ת/7 נגבתה לאחר האירוע באישום 1 (ביום 27.8.14). הנאשם טען בהודעה, בין השאר, כי המתלונן הוא שתקף אותו באירוע זה - באבן, במכות ובאגרופים - ואף הוסיף כי הוא יכול להראות לחוקר את החבלות שנגרמו לו. דא עקא, שהחוקר מציין כי לא ניתן היה לראות סימנים כלשהם (ר' ת/7, שורה 44).

28. במסגרת ההודעה ת/8, שנגבתה לאחר האירוע באישום 3 (ביום 3.1.15), נשאל הנאשם אודות אירוע זה והשיב כלהלן:

ש. מה יש לך להגיד על החשדות נגדך.

ת. בעל הבית הגיע היום בבוקר לאסוף את הכסף של השכירות, אני משלם 1100 ₪ על הדירה, חשמל ומים עוד 321 ₪ בנוסף. בעל הבית הגיע ואני נתתי לו 1,100 ₪ אמרתי לו שביום שלישי הקרוב בבוקר שיבוא וייקח את ה-321 ₪ הנוותרים. ג'וזף נעמד מול בעל הבית ואמר שיזרוק אותי מהבית שאני (כנראה צ"ל "לא" - ש.א.) משלם שכר דירה. בעל הבית הלך החוצה ואני נכנסתי למקלחת כדי לשטוף בגדים. ג'וזף הגיע ותקף עם פטיש שאני עומד ושוטף את הבגדים הוא תקף אותי בברכיים כשהוא תוקף אותי אני ניסיתי להגן על עצמי

שכל זה קרה הדברים שלי נפלו על הרצפה עם המים והמשכנו לריב ושנינו נפלנו, ושנפלו הפטיש נפל לצד ושנינו נפלנו, ושנפלו הפטיש נפל לצד ושנינו רצינו לתפוס את הפטיש, אני לקחתי את הפטיש ואני נתתי לו מכה בשביל להגן על עצמי, היה שם בחור בשם ויטו ועוד בחור בשם פרשס. ויטו ניסה להפריד והבחור השני פרשס ניסה לתפוס אותי כדי שג'וזף יוכל להרביץ לי, ג'וזף תפס לי את איבר המין, ואני המשכתי לצעוק שיעזוב לי את האיבר מין. כש(י)צאתי פרשס ניסה לקחת ממני את הפטיש אני אמרתי לו ואני יחזיק את הפטיש עד שהמשטרה תגיע, שזה קרה החברה שלי הייתה בחדר. פרשס התקשר למשטרה כדי שיגיעו ואז הגיעו השוטרים ועצרו אותי.

- ש. איפה נתת עם הפטיש מכה לג'וזף?
- ת. נתתי לו בראש מעל הגבה (החשוד מדגים על עצמו), הגנתי על עצמי.
- ש. אתה מבין שיכלת להרוג את ג'וזף?
- ת. זה ריב, החשוד לא עונה לעניין ומתחמק מהתשובה
- ש. עדיין לא ענית לי על התשובה, אם אתה נותן לבן אדם פטיש בראש אתה מבין שאתה יכול להרוג אותו, והתשובה לשאלה הזאת זה כן או לא, מהי תשובתך?
- ת. אני לא יודע.
- ש. איפה הפטיש שאתה זרקת מהחלון, הפטיש שבו נתת מכות לג'וזף על הראש?
- ת. אני לא זרקתי שום פטיש מהחלון.
- ש. גם האנשים בדירה אומרים שהיו לך שני פטישים, מה יש לך להגיד על זה?
- ת. בגלל ששני החברה האלה תומכים בג'וזף.
- ש. אז מה הם משקרים?
- ת. הם משקרים... (ר' ת/8, שורה 8 ואילך).

29. במסגרת ההודעה ת/10 (מיום 7.1.15) נחקר הנאשם, בין השאר, אודות אישום 2. לנאשם הושמעה ההקלטה ת/5, בה כזכור הוא נשמע אומר כלפי פרשס את האיומים המפורטים בעובדות אישום 2 (ר' בפסקה 21 דלעיל). הנאשם לא הכחיש כי הוא הדובר בהקלטה, אך אמר כי החוקרים אינם מבינים את האנגלית המדוברת בניגוריה, וכי למעשה הוא התכוון לומר שאביו של פרשס כבר מת בגלל העוני והעדר בית (ר' ת/10, שורה 46 ואילך).

ג. עיקר פרשת ההגנה:

30. במסגרת פרשת ההגנה העיד הנאשם בלבד. בעדותו לפני חזר הנאשם על גרסתו בהודעותיו במשטרה, ובתמצית:
- בעניין **אישום 1** - טען הנאשם כי המתלונן הוא שתקף אותו, בהשלכת בלוק, ועל כן הוא נאלץ להתגונן בכך שהכה במתלונן במקל אותו מצא במקרה במקום. את בריחתו מהשוטרים, לאחר מכן, הסביר

הנאשם בכך שהשוטרים מיד ביקשו לעצור אותו, מבלי להגיד לו מדוע, וזה היה "יותר מדי" מבחינתו (ר' בפרוטוקול, עמ' 33 שורה 1 ואילך).

בעניין **אישום 2** - טען הנאשם שאביו של פרשם מת לפני זמן רב, לפני שפרשם בכלל הגיע לארץ (ר' בפרוטוקול, עמ' 34 שורה 28 ואילך).

בעניין **אישום 3** - טען הנאשם ששוב המתלון הוא שתקף אותו, הפעם עם פטיש, ושוב הוא נאלץ להתגונן. יתר על כן, במהלך המאבק שהתפתח בין השניים אחז המתלון באיבר מינו של הנאשם בחוזקה. לא נותרה אפוא בידיו של הנאשם כל ברירה והוא נאלץ להכות במתלון בפטיש (ר' בפרוטוקול, עמ' 34 שורה 5 ואילך).

31. הנאשם חזר גם על טענת הקנוניה. הנאשם הבהיר כי ניגריה היא מדינה פדרלית, שבה 36 מדינות שונות. פרשם ואדמונד - שלטענתו הם אחים מצד האם - וגם המתלון, אינם מהמדינה ממנה מגיע הנאשם, מדינת דלתא, וגם לא מאותו השבט, שבט האורבו (ר' בפרוטוקול, עמ' 33 שורה 17 ואילך). לפיכך, כך לטענת הנאשם, המתלון, אדמונד ופרשם הם "צוות אחד" המבקש לסלקו מהדירה, למרות שהוא הדייר הראשון בדירה זו והתגורר בה עם זוגתו הישראלית.

32. בחקירתו הנגדית נשאל הנאשם אודות בריחתו מהמשטרה, באירוע באישום 1, והשיב כדלקמן:

ש. מבקשת שתענה ספציפית לאירוע עם הלבנה. למה לא התקשרת למשטרה באותו הזמן?

ת. אני משתמש בגלקסי 2, הטלפון שלי היה כבוי ולא היה לי איך להתקשר.

ש. כשהגיעה כבר משטרה למקום, למה לא הראית להם את האבן ואמרת להם שהוא הרביץ לך. מדוע התנהגת כמו אשם וברחת?

ת. אני יכולתי להישאר שם? כדי שאדמונד וג'וזף יצטרפו וירביצו לי? ברחתי על חיי.

ש. אין לי בעיה שברחת כי פחדת מהם. אבל שכבר הגיעה משטרה, מדוע ברכת מהמשטרה? היא קראה לך ואמרה לך לעצור. תאשר את זה בפני

ת. אמרתי לך, עצרתי.

ש. אבל השוטר ב-14/14 אומר שאתה ברכת. הוא אמר לך עצור, עצור, עצור ואתה ברכת. איך יכול להיות שבחור כמוך שחושב שהוא הקורבן, למה ברכת מהמשטרה?

ת. המשטרה אמרה לי להושיט לה ידיים כדי לאזוק אותי, ואני שאלתי מה הבעיה, והמשטרה תמיד מפחידה.

ש. אז מה עשית?

ת. כשראיתי את השוטרים זה היה יותר מדי בשבילי, ברחתי.

ש. ברכת למרות שאתה הקורבן באירוע?

ת. ראיתי שהלחץ גבוה מדי, וברחתי (ר' בפרוטוקול, עמ' 36 שורה 23 ואילך).

ההדגשות הוספו).

33. עוד נשאל הנאשם, בחקירתו הנגדית, אודות כך שלא נראו עליו סימני חבלה, חרף טענתו - בעיקר בעניין אישום 1 - כי הוא הותקף באופן קשה על ידי המתלונן. הנאשם השיב וטען כי יש דברים שהם "כאב פנימי" "בתוך הגוף" (ר' בפרוטוקול, עמ' 37 שורה 28 ואילך).

ד. דין והכרעה:

34. לאחר ששמעתי את עדויות עדי המאשימה ואת עדות הנאשם, וגם עיינתי בהודעות ובמסמכים הנוספים שהוגשו לפניי ושמעתי את טיעוני ב"כ הצדדים בסיכומיהם, אני מעדיף את גרסת עדי המאשימה על פני גרסת הנאשם. מדובר בקביעה המבוססת הן על ההתרשמויות מן העדויות לפניי והן על שיקולים של סבירויות, הסתברויות ושכל ישר.

35. יאמר מיד, כי הלכה למעשה הודה הנאשם באירועים בכל אחד משלושת האישומים שבכתב האישום, תוך ניסיון לציירם באופן שונה, או למצער לתת לעובדותיהם משמעות שונה; והכל לרקע גרסתו כי שלושת העדים רקמו מזימת קנוניה נגדו על מנת לסלקו מן הדירה. מכאן, שבסופו של יום הפער בין גרסאותיהם העובדתיות של הצדדים אינו כה גדול, במובן זה שהוא אינו נוגע לעצם קרות האירועים אלא רק לפרטיהם.

36. באשר למישור ההתרשמות יש לציין במיוחד את ההתרשמות מעדות המתלונן, שהעיד לפניי לפי תומו, באופן שקול וענייני. גם עדי התביעה הנוספים העידו בדרך זו, וניכר היה כי הם לא מעצימים את גרסתם. כך, למשל, הבהיר פרשס כי באירוע באישום 3 הוא לא ראה את הנאשם מכה את המתלונן ותיאר את הסיטואציה שלאחר המכה, בה הנאשם גהר על המתלונן עם הפטיש, כשהמתלונן שותת דם. באופן דומה הבהיר פרשס כי לא היה עד לאירוע באישום 1 (ר' בפסקאות 20 ו-22 דלעיל). ב"כ הנאשם אמנם ביקש להצביע על פרכות וסתירות בגרסאות עדי התביעה. ואולם, לא מצאתי שקיימות במקרה דנא סתירות מהותיות בדברי העדים, היורדות לשורשו של עניין ושאין מאפשרות להסתמך עליהם.

37. ב"כ הנאשם התעכב במיוחד על פרטי האירוע באישום 3, תוך התייחסות לשאלה מה ראה כל אחד מהעדים באשר לשני הפטישים, אם בכלל. ואולם, יש לזכור כי באירוע המדובר נפגע המתלונן באופן חמור - במכת פטיש לראשו, שגרמה לדימום חמור - ואין זה סביר להניח כי במצב דברים כזה הוא יוכל להבחין ולזכור כל פרט ופרט בקשר לפטישים או בעניין מעשי יתר העדים. גם באשר לשני העדים הנוספים יש לזכור כי דובר כאמור באירוע אלים מאוד, וקצר, ועל כן אין זה סביר לצפות להתאמות בין העדויות בכל פרט ופרט.

38. להבדיל, עדותו של הנאשם עשתה רושם מופרך ומועצם על פניה. כזכור, גרסת הנאשם היתה בעיקרה גרסת "התגוננות אגב קטטה": לטענת הנאשם, המתלונן הוא שתקף אותו והחל להתקוטט עמו. ואולם, גרסה זו של הנאשם היא גרסה בלתי סבירה, מכמה וכמה טעמים מצטברים:

ראשית, בשני המקרים, הגם שהנאשם טוען כי המתלונן הוא הצד התוקף, הרי שמכשיר התקיפה - באישום 1, מוט הברזל; באישום 3, הפטיש - נמצא דווקא בידיו של הנאשם. אמנם הנאשם טוען, לגבי אישום 1, כי באופן מקרי מצא מקל במקום, אך הדעת נותנת שכאשר אדם מותקף זמנו אינו פנוי לחפש מקלות. לפיכך, העובדה שלטענת הנאשם נמצא מקל זמין לשימוש, באופן כה מקרי ונוח, מקשה על

קבלת גרסתו. בהקשר זה יש גם לזכור כי מדובר באירוע שאירע באישון ליל ובעת חשיכה המקשה על מציאת חפצים, בוודאי כאשר המחפש מצוי תחת התקפה אלימה. מדובר אם כן בטענה למקורות יוצאת דופן, שאינה מתיישבת עם שורת ההיגיון והשכל הישר, ועל כן יש בה כדי לתמוך בגרסת עדי המאשימה.

שנית, בשני המקרים המתלונן הוא הצד שנפגע באופן חמור: באישום 1 נגרמו למתלונן בין השאר שבר בברך וחתכים בבית החזה, ובאישום 3 נחבל המתלונן באופן חמור בראשו ונדרש לטיפול בבית חולים ולתפרים. לעומת זאת, בשני האירועים הנאשם כלל לא נפגע. דומה שכמעט אין צריך לומר כי נתונים אלה מתיישבים דווקא עם גרסת המתלונן, ואף מחזקים אותה, ופועלים באופן הפוך בכל הקשור לגרסת הנאשם.

שלישית, בין הנאשם לבין המתלונן קיים פער גילאים משמעותי. הנאשם הינו צעיר יחסית, יליד 1980, ואילו המתלונן אינו צעיר, יליד 1952. אף נתונים אלה מתיישבים עם גרסת המתלונן ותומכים בה. יתר על כן, בהתחשב בנתונים אלה אין זה סביר כלל שהמתלונן ארב כביכול לנאשם באישון ליל על מנת לזרוק עליו בלוק (כנטען על ידי הנאשם באישום 1).

ורביעית ולבסוף, אף לפי גרסת הנאשם, התנהגותו אינה סבירה על פניה:

גם אם היינו מניחים (באישום 1) שהמתלונן זרק בלוק על הנאשם, לא היתה כל סיבה לכך שהנאשם ייטול מוט ברזל וישבור למתלונן את הברך;

גם אם היינו מניחים (באישום 3) שהמתלונן אחז במבושיו של הנאשם, לא היתה לנאשם סיבה להכות בפטיש במצחו של המתלונן, הכאה שאך כפסע היה בינה לבין תוצאה חמורה בהרבה מזו שנגרמה למתלונן בפועל.

אלימות חמורה זו שהפעיל הנאשם כלפי המתלונן, בשני מקרים שונים, מלמדת על פני הדברים כי לא מדובר במעשי התגוננות מפני המתלונן אלא דווקא בתקיפות ברוטאליות של המתלונן, בכוונת מכוון.

39. ואם לא די בכל אלה, הרי שבריוחיו של הנאשם מהשוטרים באישום 1 מלמדת כשלעצמה על תחושת אשמה ותומכת בראיות המאשימה. הנאשם לא הצליח ליתן הסבר של ממש להתנהגותו זו, וההסברים הקלושים והמפותלים שנתן אינם מניחים את הדעת ואף אינם קונסיסטנטיים (ר' בפסקה 32 דלעיל). כך או כך, הדעת נותנת כי אם הנאשם אמנם היה הקורבן, כטענתו, הוא היה רוצה לשוחח עם השוטרים ולשטוח בפניהם את תלונותיו נגד המתלונן, ומיד, ובוודאי שלא היה בורח מהשוטרים.

40. גם הסבריו של הנאשם בעניין אישום 2 - האיומים על פרש - הינם דחוקים ובלתי מתקבלים על הדעת. גם אם הנאשם חשב או היה משוכנע שאביו של פרש הלך לעולמו, לא היתה כל סיבה שהוא יאמר "אביך ימות, אנחנו נהרג אותו". גם טענותיו של הנאשם בדבר ייחודה של האנגלית המדוברת בניגוריה אינן מובנות בהקשר זה (ר' בפסקה 29 דלעיל), שכן מדובר באמירה פשוטה בתכלית, באנגלית בסיסית, המובנת לכל.

41. לבסוף, אין מקום לקבל את טענות הקנוניה שהעלה הנאשם. עצם העובדה שהנאשם והעדים אינם מגיעים מאותה מדינה בניגוריה בוודאי אין בה, כשלעצמה, כדי להציב תשתית ראייתית להוכחת קנוניה כנטען. יתר על כן, כל הצדדים בפרשה דנא שייכים לאותה קבוצה דתית, ולא הובאו לפני ראויות כלשהן באשר לסכסוכים הקיימים בתוך קבוצה זו, עד כדי כך שהדבר יביא לרקמת מזימות והעללת עלילות כזב. מכל מקום, כך או כך, הדברים נשמעים כתירוץ דחוק מצד הנאשם, על מנת להסביר מדוע

מספר עדויות של בני ארצו עומדות נגדו, ולא כדברים המשקפים עובדות כהווייתן.

ה. סוף דבר:

42. אשר על כן ולאור כל המקובץ אני מרשיע את הנאשם בעבירות שבהן הוא הואשם בכתב האישום, דהיינו:

באישום 1 - בעבירות של חבלה ופציעה בנסיבות מחמירות, לפי הוראות סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין, ובריחה ממשמורת חוקית, לפי הוראות סעיף 1257(1) לחוק העונשין.

באישום 2 - בעבירה של איומים לפי הוראות סעיף 192 לחוק העונשין.

באישום 3 - בעבירות של חבלה ופציעה בנסיבות מחמירות, לפי הוראות סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין, ואיומים, לפי הוראות סעיף 192 לחוק העונשין.

ניתנה היום, יום חמישי כ"ט תמוז תשע"ה, 16 יולי 2015, במעמד הצדדים.